

ת"פ 12035/06/20 - מדינת ישראל נגד מוחמד אגבאריה

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 12035-06-20 מדינת ישראל נ' אגבאריה

בפני כבוד השופטת תמר נאות פרי

מדינת ישראל

המאשימה

ע"י פרקליטות מחוז חיפה - פלילי - עוה"ד אפרים גולדשטיין

נגד

מוחמד אגבאריה

הנאשם

ע"י ב"כ עוה"ד עומר מסארה

גזר דין

כתב האישום -

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום כדלקמן:

הנאשם מתגורר בבית ביישוב אום אל פחם, באזור המיושב בצפיפות (להלן: "הבניין"). בתאריך 23.5.2020 בסמוך לשעה 20:00, החזיק ונשא הנאשם רובה סער מסוג M-16, שסוגל לירות כדור שבכווחו להמית אדם, שתי מחסניות מתאימות, המהוות אביזר לנשק, וכן עשרות כדורי תחמושת מתאימה מסוג 5.56 מ"מ (להלן: "הנשק", "המחסניות" ו-"התחמושת" - בהתאמה), וזאת בלא רשות על פי דין להחזקתם ולנשיאתם. במועד האמור, בהיותו על גג הבניין (להלן: "הגג"), ירה הנאשם מהנשק עשרות כדורים מהתחמושת שהייתה ברשותו, שלא כדין ובמקום שיש בירי כדי לסכן חיי אדם.

2. בהתאם, יוחסו לנאשם עבירת **החזקת ונשיאת נשק** - לפי סעיף 144(א) רישא + סיפא + 144(ב) רישא + סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); ו- **ירי מנשק חם** - לפי סעיף 340א(ב)(1) לחוק העונשין.

3. הנאשם כפר בעבירות שיוחסו לו.

הכרעת הדין -

4. בהכרעת הדין מיום 20.12.2020, זוכה הנאשם מעבירת נשיאת והחזקת נשק לגבי חלק מאביזרי הנשק המוזכרים בכתב האישום (וליתר דיוק - מחסנית אחת שנמצאה על הגג, התחמושת שנמצאה בחדרון שעל הגג ושקית ובה תחמושת נוספת שנמצאה בסמוך), אך הורשע בהחזקה ונשיאה של הנשק ושל אחת מהמחסניות, כמו גם בעבירה של ירי מנשק חם.

הראיות לעונש -

5. שני הצדדים לא הציגו ראיות לעונש ומוסכם כי לנאשם אין עבר פלילי.

תסקיר שירות המבחן למבוגרים -

6. מהתסקיר עולה כי הנאשם, בן 21, רווק ומתגורר בבית הוריו. בתסקיר, הנאשם הודה בביצוע העבירות, תיאר כי מצא את הנשק על הגג וטען כי אינו יודע כיצד הנשק הגיע לשם. הוא עוד ציין כי ירה בנשק מתוך תחושת סקרנות. צוין כי הנאשם נוטה להפחית מחומרת מעשיו וכי הוא מוסר מידע חלקי ומתומצת, ללא יכולת להתבוננות ביקורתית ומעמיקה לגבי הבעייתיות שבהתנהגותו, וניכר כי אינו מבין היטב את השלכות מעשיו וחומרתם. שירות המבחן עוד התרשם כי הנאשם נעדר בשלות רגשית ובעל דפוסי חשיבה ילדותיים, וכי ביצוע העבירות משקף התנהגות אימפולסיבית וסקרנית מתוך רצון לאמץ לעצמו דפוסי התנהגות שיתכן ומייחס להם תחושת כוח וגבריות. מצוין כי הנאשם גדל בבית בעל ערכים נורמטיביים, אשר שולל התנהגות בעייתית, אם כי קיים פער בין הצגת תפקודו התקין של הנאשם לבין מעורבותו בביצוע העבירות.

7. לגבי גורמי הסיכון להישנות ביצוע העבירה, הדגש היה על חומרת התנהגותו של הנאשם, המידע המצומצם שמסר, הקושי של הנאשם להעמיק ולפרט את המניעים שהובילו אותו לכדי ביצוע העבירות, חוסר בשלותו ונטייתו של הנאשם להתנהגות אימפולסיבית וילדותית. בבחינת מרכיבי הסיכוי לשיקום, נלקחה בחשבון העובדה כי הנאשם נעדר עבר פלילי, וכן התרשמות שירות המבחן כי ההליך המשפטי המתנהל כנגד הנאשם מהווה עבורו הרתעה ומציב בפניו גבול ברור. לכן, נקבע כי קיים סיכון נמוך להישנות התנהגות דומה.

8. בסיכום התסקיר - התרשם שירות המבחן כי הנאשם אינו יכול להסתייע בטיפול במסגרת שירות המבחן בעיתוי זה ולפיכך אין המלצה טיפולית בעניינו. נכתב כי הנאשם זקוק לענישה משמעותית ומרתיעה שתחדד עבורו את חומרת מעשיו, וההמלצה הינה כי במסגרת הענישה ילקח בחשבון גילו הצעיר של הנאשם והעובדה כי הוא נעדר עבר פלילי.

טענות המאשימה לעונש -

9. ב"כ המאשימה הגיש טיעון לעונש כתוב (סומן מא/1) והשלים טיעונו בעל פה. במסגרת הטעון, ביקש ב"כ המאשימה לקבוע מתחם ענישה שנע בין 4 ל-6 שנים ולמקם את עונשו של הנאשם באמצע המתחם, וזאת בשם לב לעוצמתו של הנשק, משך הירי הממושך, כמות התחמושת הרבה שנורתה, הנזק שנגרם לתושבי האזור, המורא שחשו המתלוננים שדיווחו למשטרה אודות הירי, היקף הרדיוס בו נשמעו אותם צרורות ירי ממושכים והקרבה של מקום הירי לבית הספר, המוקם באמצע שכונת המגורים.

10. עוד טען ב"כ המאשימה כי יש לקחת בחשבון את העובדה שהנאשם לא לקח אחריות על מעשיו. נטען כי הנאשם אמנם הודה בפני עורכת התסקיר כי הוא זה שביצע את המעשים אולם בהמשך, הפחית מחומרת מעשיו בכך שציין כי מצא את הנשק על הגג וירה בו מתוך סקרנות, כך שהודאת הנאשם בפני שירות המבחן בביצוע המעשים הינה "מס שפתיים" בלבד. ב"כ המאשימה הפנה לתסקיר אשר המליץ על ענישה משמעותית ומרתיעה וכן הפנה לפסיקה אשר פורטה בטיעון לעונש הכתוב.

טענות ההגנה לעונש -

11. ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בעת גזירת דינו של הנאשם בעובדה כי הנאשם צעיר, יליד 1999, אשר נכנס לקטגוריה של "בגיר צעיר". הוא הפנה לפסק דין ע"פ 7781/12 פלוני נ' מדינת ישראל (25.6.2013) בו קיימת סקירה אודות נאשמים המכונים "בגירים צעירים", בסמוך לגיל 18, ובית המשפט התבקש להקל בעונש נוכח האמור באותו פסק דין לגבי שיקול הדעת של "הבגירים הצעירים", שלעיתים מגלים פיזיות וחוסר בשלות. עוד נטען כי הפסיקה שאלי הפנה ב"כ המאשימה בטיעונו אינה מתאימה לעניינו מאחר ושם דובר על נאשמים בגירים והשיקולים לגבי ענישה של בגירים שונים מהשיקולים לגבי בגירים צעירים. אף נטען כי בחלק מהפסיקה שהציג ב"כ המאשימה, דובר על נאשמים בעלי עבר פלילי מכביד, אשר שהו במעצר בפועל עד תום ההליכים, ואילו כאן מדובר על נאשם נעדר עבר

פלילי אשר שהה במעצר בית, ואף לא במעצר באיזוק אלקטרוני.

12. ב"כ הנאשם ביקש שלא לזקוף לחובת הנאשם את העובדה כי בחר לנהל את ההליך הפלילי וזאת מהסיבה כי הנאשם זוכה מחלק מהעבירות שיוחסו לו לגבי חלק מאבזרי הנשק, מה גם שמדובר בתיק המבוסס על ראיות נסיבתיות והיה מקום לנהל את ההליך. בנוסף נטען כי בעת גזירת עונשו של הנאשם יש לשקול את העובדה כי הנאשם נשא את הנשק נשיאה קצרה והשתמש בו שימוש רגעי, וכי הנשק נתפס ולא נגרם כל נזק בפועל.

13. ב"כ הנאשם אף הדגיש כי מדובר בנאשם המנהל אורח חיים נורמטיבי ועוזר בפרנסת משפחתו ואף הוגשו תלושי שכר של הנאשם וגיליון ציונים שלו (סומנו נא/4). בנוסף, ב"כ הנאשם ביקש להגיש שישה מסמכים הכוללים המלצות שונות שקיבל הנאשם וכן אישורים בדבר התנדבותו במוסדות שונים, אותם אף נדרש להציג בפני שירות המבחן (בהקשר זה יוער כי ב"כ המאשימה התנגד להגשת המסמכים, אך לאחר שקילת טיעוני הצדדים מצאתי לקבלם לתיק).

14. לענין מתחם הענישה, ביקש ב"כ הנאשם לקבוע מתחם הנע בין 7 חודשים לבין 20 חודשי מאסר בפועל, ולהשית על הנאשם עונש של תשעה חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות, בניכוי עשרה ימים בהם היה עצור מיום 23.5.2020 עד יום 2.6.2020. ב"כ הנאשם ציין כי מיום 2.6.2020 ועד היום נמצא הנאשם במעצר בית, וכי במהלך תקופה זו לא נרשמו לחובת הנאשם הפרות כלשהן. עוד נטען כי השתתף מאסר בפועל על הנאשם לתקופה ממושכת תזיק לנאשם ויש להימנע מכך.

דין והכרעה -

אירוע בודד או מספר אירועים -

15. עסקינן באירוע אחד, אשר במהלכו ביצע הנאשם את מכלול המעשים נשוא כתב האישום.

מתחם הענישה -

16. נזכיר כי הנאשם הורשע בכך שהחזיק ונשא מחסנית ונשק מסוג M16 שלא כדין, וירה בנשק בהיותו על גג הבניין בו הוא מתגורר, עשרות כדורים, תוך סיכון חיי אדם.

הערכים שנפגעו -

17. הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות הינם הפגיעה בשלום הציבור, בביטחון ובתחושת הביטחון ואף פגיעה בסדר הציבורי - והדברים ברורים.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה -

18. באשר לסוגיית התכנון המקדים - לא ניתן לקבוע בוודאות אם עסקינן במעשים אשר הינם פרי תכנון מוקדם, או מעשים רגעיים וספונטניים אשר במהלכם החליט הנאשם לירות בנשק, ובכל אופן נתון זה לא היה חלק מכתב האישום - כך שנצא מנקודת ההנחה המקלה עם הנאשם.

19. באשר לנזק שנגרם מביצוע העבירות - עבירות הנשק, וקל וחומר - עבירת הירי, טומנות בחובן פוטנציאל למסוכנות מוחשית וממשית לשלום הציבור. בענייננו, כפי שהוכח במהלך הצגת הראיות - המדובר היה בערב חג ובמועד הרלבנטי נשמעו יריות רבות מכמה מוקדי ירי ברחבי היישוב, והמתלוננים שהתקשרו למשטרה לדווח על הירי, דיווחו על עוד יריות ממקומות נוספים ומכיוונים שונים. בפועל, למרבה המזל לא נגרמה פגיעה ולא נגרם נזק, מעבר למורא שהטיל הנאשם במעשיו על אותם אנשים אשר התלוננו על הירי שנשמע, אך אין בכך כדי להפחית מפוטנציאל הנזק שקיים מירי מגג של בניין מגורים בסביבת מגורים צפופה.

מדיניות הענישה הנוהגת -

20. נפסק לא אחת כי חומרתן של עבירות הנשק בכך שהן מקימות סיכון ממשי וחמור לציבור ויוצרות פוטנציאל להסלמה עבריינית, ואף נפסק כי חומרה זו מחייבת ליתן ביטוי עונשי באמצעות הרחקת מבצעי העבירות לתקופת מאסר ממשית לריצוי בפועל. בית המשפט העליון הבהיר עוד בפסיקתו האחרונה, במספר הזדמנויות, כי הגיעה העת להחמיר בעבירות הנשק.

לעניין זה ראו את ע"פ 2564/19 **אזברגה נ' מדינת ישראל** (27.6.2019), לאמור:

"קיימת בפסיקה מגמת החמרה ברמת הענישה של המעורבים בעבירות נשק תוך מתן ביטוי עונשי הולם לסכנה הנשקפת מהן; וזאת במטרה להרתיע את היחיד והרבים גם יחד מפני ביצוען. ברירת המחדל בעבירות נשק היא אפוא מאסר בפועל גם כאשר הנאשם נעדר עבר פלילי...";

וכן את ע"פ 5330/20 **ענבתאוי נ' מדינת ישראל** (22.11.2020):

"בלב הדברים, עומדת החומרה היתרה הנובעת לביצוע עבירות נשק, לסוגיהן. בית משפט זה חזר ועמד בפסיקתו, לרבות בשנים האחרונות, על הסכנה הממשית הגלומה בעבירות אלה לשלום הציבור ולביטחונו ועל הצורך האקוטי במיגורן, ובכלל זה על הצורך בהחמרת הענישה. ככלל, עונשם של המעורבים בעבירות נשק הוא מאסר ממושך לריצוי בפועל, **אף אם הם נעדרים עבר פלילי מכל סוג שהוא וזו להם העבירה הראשונה ... וכך גם אם מדובר בבגירים צעירים**, במקרים המתאימים ... יתרה מכך, בשל החומרה היתרה שבעבירות אלו והסיכון הגבוה שיש בהן לשלום הציבור ניתן משקל רב יותר לאינטרס הציבורי ולשיקולי ההרתעה".

(ההדגשות אינן במקור).

21. מתוך הפסיקה הרבה אליה הפנו הצדדים, ופסיקה נוספת, נזכיר את המקרים הבאים:

ע"פ 9373/10 **ותד נ' מדינת ישראל** (14.9.2011) - המערער הורשע בעבירה של החזקת נשק ונשיאתו, כאשר החזיק בביתו אקדח ומחסנית בה היו תשעה כדורים, וכאשר בנוסף, נמצאו 36 כדורים מוטמנים בחצר. בית המשפט העליון העמיד את עונשו על 30 חודשי מאסר בפועל.

ע"פ 7177/20 **כנעאן נ' מדינת ישראל** (27.1.2021) - נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירה של נשיאת נשק. הנאשם יצא מבית שכלו כשהוא נושא אקדח, הכניס לתוכו מחסנית טעונה, דרך את האקדח וכעבור מספר דקות פרק אותו והעבירו לאחר. בית משפט המחוזי השית על הנאשם עונש של 24 חודשי מאסר בפועל. בית משפט העליון התייחס למגמת החמרה בענישה בעבירות הנשק ולחומרה היתרה בעבירות אלה ודחה את הערעור על חומרת העונש.

ת"פ (מחוזי חיפה) 14115-07-19 **מדינת ישראל נ' ג'בארין** (28.1.2020) - הנאשם, בן 24, הורשע בעבירה של נשיאת נשק ובעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. על פי עובדות כתב האישום, נשא הנאשם על גופו אקדח חצי אוטומטי ובתוכו מחסנית עם שלושה כדורים. משהבחין הנאשם בניידת משטרה, נמלט מהמקום, כשהשוטרים בעקבותיו וקוראים לו לעצור. על הנאשם הוטל עונש של 20 חודשי מאסר בפועל, ומאסר על תנאי.

ת"פ (מחוזי חיפה) 1641-04-19 **מדינת ישראל נ' זידאן** (6.10.2019) שם דובר על מקרה דומה, של עבירות נשיאת נשק ותחמושת ועבירה של ירי חם באזור מגורים, ובו נקבע מתחם ענישה שנע בין 15 לבין 36 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.

ת"פ (מחוזי חיפה) 58511-01-20 **מדינת ישראל נ' בידס** (23.7.2020) - הנאשם הורשע בעבירות של נשיאה והובלת נשק ושיבוש מהלכי משפט. על פי כתב האישום, הנאשם נשא והוביל על גופו תת מקלע מאולתר וכן מחסנית ריקה. כשהבחינו שוטרים בנאשם החל הנאשם לרוץ והשליך את הנשק במטרה להכשיל הליך משפטי ולהפריע לשוטר במילוי תפקידו. על הנאשם הוטלו 18 חודשי מאסר.

ע"פ 2564/19 **אזברגה נ' מדינת ישראל** (18.7.2019) - נדחה ערעורו של נאשם שהורשע על פי הודאתו בעבירה של נשיאת נשק. הנאשם רכש אקדח במטרה לסחור בו, וקיבל לרשותו אקדח עם מחסנית תואמת, בתמורה כספית. הנאשם ואחר נכנסו לרכבו, הסתירו את האקדח, ונסעו עד שנעצרו. נקבע מתחם שבין 12 לבין 40 חודשי מאסר, והנאשם נדון ל-16 חודשי מאסר בפועל.

בע"פ 5330/20 **ענבתאוי נ' מדינת ישראל** (22.11.2020), המוזכר מעלה, התברר עניינם של כמה מעורבים בעבירות נשק, כאשר המעורב העיקרי הורשע בעסקה בנשק, והאחרים בהחזקה, נשיאה והובלה של נשק, או בסיוע לכך. על שנים מהנאשמים, אשר הורשעו בנשיאה והובלה של הנשק, נגזרו עונשים לריצוי בעבודות שירות. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה וקבע כי העונשים כאמור חורגים במידה ניכרת מן הענישה הראויה ומצדיקים התערבות, ובהתאם לכלל כי אין ערכאת הערעור ממצה את הדין, הועמד עונשם על 10 ו-14 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ (מחוזי חיפה) 44579-08-15 **מדינת ישראל נ' ג'רבאן** (16.3.2016) - הנאשם, בן 21, הורשע בעבירה של נשיאת נשק ואביזר של נשק. על פי עובדות כתב האישום הנאשם נשא אקדח ובתוכו מחסנית מתאימה ללא כדורים, אשר היו עטופים בסמרטוט בתוך שקית אשפה. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 7 לבין 30 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל.

ע"פ 6294/10 **אלקיעאן נ' מדינת ישראל** (13.2.2011) - המערערים הורשעו בעבירה של החזקת ונשיאת נשק ותחמושת שלא כדין. על פי עובדות כתב האישום, נתפסו המערערים ברכב בו נסעו, כשכל אחד מהם החזיק ברשותו אקדח טעון ומחסנית. המערער 2 החזיק בכיס מעילו מחסנית נוספת. על כל אחד מהמערערים הוטל עונש מאסר בפועל של 10 חודשים, וערעורם נדחה.

22. מכאן, שקיימים מקרים רבים בהם עסקין בעבירות דומות, וכאשר המדובר במורשעים שהינם בגירים צעירים, ללא עבר פלילי.

23. יש לראות כי היו אף מקרים בהם הושתו עונשים חמורים בהרבה על מבצעי עבירות דומות, אשר נעו בין 30 לבין 36 חודשי מאסר, אך היה זה בנסיבות חמורות יותר, כגון: כאשר לנאשם היה עבר פלילי מכביד (ע"פ 1509/20 **מדינת ישראל נ' נבארי** (2.7.2020)), או כאשר המדובר היה בכמה מעשי ירי בהזדמנויות שונות (ת"פ (מחוזי ירושלים) 30340-08-20 **מדינת ישראל נ' אבו סביח ואח'** (31.1.2021), או כאשר הירי בוצע במטרה להפחיד ולאיים במסגרת סכסוך (ע"פ 9830/17 **חמודה נ' מדינת ישראל** (8.3.2018)); ע"פ 3877/16 **ג'באלי נ' מדינת ישראל** (17.11.2016)), ובהקשר זה אפנה לע"פ 4595/13 **זובידאת נ' מדינת ישראל** (6.7.2014), שם מתייחס בית המשפט העליון לעבירת הירי באזור מגורים, ומציין כי:

"אף כי בסעיף זה ניתן להרשיע גם בגין ירי במקום מגורים במסגרת חתונות או שמחות, כפי שמקובל במגזרים אחדים בחברה הישראלית, לא בכך עסקין, אלא בירי שנועד לשמש כלי נוסף להפחדה ואיומים, ירי שמייצר סיכון ממשי לשלום הציבור ובטחונו. גם אם אינו מכוון לפגיעה, אין אנו יודעים מה יכול להיות סופו של ירי זה".

משמע, שיש מקום לעשות אבחנה מסוימת בין מקרים בהם הירי מתבצע במסגרת סכסוכים ומטרתו הפחדה ואיום, לבן מקרים בהם לא הוכח מניע שמגלם חומרה (כפי שהיה במקרה הנוכחי).

24. עוד יש לומר כי לעומת המקרים בהם הענישה הייתה כמתואר בסעיף הקודם, היו אף מקרים בהם בעבירות דומות נגזרו על נאשמים עונשים בני 6 עד 9 חודשים לריצוי בעבודות שירות, אלא שמקרים הללו היו לנאשמים נסיבות אישיות חריגות, לרבות על רקע נפשי (כגון, ע"פ 4945/13 **מדינת ישראל נ' סלימאן** (19.1.2014); ע"פ 1505/14 **לידאוי נ' מדינת ישראל** (4.11.2014)).

25. עוד נזכור כי העונש המרבי הקבוע בחוק לעבירת הנשק לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין, עומד על 10 שנות מאסר, ולגבי עבירה של ירי באזור מגורים, לפי סעיף 340א(ב) לחוק העונשין, העונש המרבי הינו 5 שנות מאסר (תיקון 134 משנת 2018).

26. טרם סיום חלק זה של הדיון, באשר למדיניות הענישה הנוהגת, אפנה לשני פסקי דין שניתנו אך לאחרונה בבית המשפט העליון - ע"פ 6277/20 **היילי נ' מדינת ישראל** (24.03.2021), לאמור:

"התופעה של החזקת נשק שלא כדין על ידי אזרחים מהווה איום על שלום הציבור ועל הסדר הציבורי. היא התשתית והגורם בלתי איין' (causa sine qua non) למגוון רחב של עבירות, החל בעבירות איומים ושוד מזוין, המשך בעבירות גרימת חבלה חמורה וכלה בעבירות המתה... על כן, המאבק בתופעות האלימות החמורות בחברה הישראלית בהן נעשה שימוש בנשק מחייב, מעבר למאמץ 'לשים יד' על כלי הנשק הבלתי חוקיים הרבים שבידי הציבור, גם ענישה מחמירה ומרתיעה בעבירות נשק, לרבות על עצם החזקה או רכישה שלא כדין של נשק... ביעור תופעת החזקת כלי נשק בלתי חוקיים הוא אפוא אינטרס ציבורי מהמעלה הראשונה ותנאי הכרחי למאבק בתופעות הפשיעה האלימה לסוגיה הרווחות במקומותינו, בבחינת 'ייבוש הביצה' המשמשת ערס לגידולן של תופעות אלה. מהלך כזה מחייב הירתמות גם של בתי המשפט, על ידי ענישה מחמירה ומרתיעה לעבירות נשק בלתי חוקי באשר הן, וכל שכן מקום שנעשה בנשק כזה שימוש בביצוע עבירות אלימות לסוגיהן" (ע"פ 4406/19 (5.11.2019)). וראו גם: ע"פ 1944/20 **מדינת ישראל נ' אמארה** (2.9.2020); ע"פ 8017/20 **מדינת ישראל נ' פאדי גריפאת** (22.12.2020); ע"פ 6583/06 **אדהאם נ' מדינת ישראל** (5.12.2006)."

וע"פ 5522/20 **נזאר חלייחל נ' מדינת ישראל**, פסקה 7 (24.02.2021):

"סעיף 144(ב) לחוק העונשין אוסר על נשיאה או הובלה של כלי-נשק, "בלא רשות על פי דין". האיסור נועד להגן על ערך חיי האדם, שלמות גופו ונפשו, כמו גם לקדם את השמירה על הסדר הציבורי ואורח חיים תקין, שלו ובטוח (ע"פ 147/21 **מדינת ישראל נ' ביטון**, פסקה 7 (14.02.2021) ...; ע"פ 8017/20 **מדינת ישראל נ' גריפאת**, פסקה 6 (22.12.2020) ...).

עבירה זו, כמו יתר עבירות הנשק, נועדה למנוע התנהגות מסוכנת, ולמזער את הפוטנציאל לגרימת נזקים חמורים. אכן, נשיאה והובלה של כלי-נשק, הריה לעיתים רק הסנונית הראשונה, בואכה מעשים חמורים יותר - חבלה חמורה, שוד מזוין, רצח, וכיוצא באלה (ע"פ 4406/19 **מדינת ישראל נ' סובח**, פסק דינו של השופט מ' מזוז (5.11.2019); ע"פ 116/13 **וקנין נ' מדינת ישראל**, פסקה 7 (31.7.2013)).

כמו כן, לא אחת צוין, כי למרבה הצער, חרף האיסור שבדין, הפכה תופעת השימוש בנשק חם למכת מדינה. בעקבות זאת, לשם הרתעה, ניכרת בפסיקה מגמה של החמרה הדרגתית בענישה על עבירות הנשק (ע"פ 5807/20 **שיבלי נ' מדינת ישראל**, פסקה 8 (30.12.2020) ...; לעיתים "השעה צריכה לכך" (בבלי, סנהדרין מו, ע"א)."

27. הדברים יפים לעת הזו, שכן "השעה אכן צריכה לכך" ואין צורך להוסיף.

מתחם הענישה ההולם -

28. בהתחשב במהות המעשים, בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בהם, בהתחשב במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, סבורני כי מתחם הענישה לגבי האירוע בו עסקינן הינו 12 עד 36 חודשי מאסר בפועל, וענישה על תנאי.

העונש המתאים בזיקה למתחמי הענישה -

29. שיקולי שיקום - מקדמית יובהר כי אין לסטות מהמתחם שנקבע מעלה משיקולי שיקום. בהקשר זה אציין כי בתסקיר, מיום 7.3.2021, נמנעה עורכת התסקיר מלבוא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם והעריכה כאמור כי הוא זקוק לענישה משמעותית ומרתיעה שתחדד עבורו את החומרה שבמעשיו. שירות המבחן התרשם, כאמור, כי הנאשם נוטה להפחית מחומרת מעשיו, ללא יכולת להתבוננות ביקורתית ומעמיקה על הבעייתיות בהתנהגותו, וניכר כי אינו מבין היטב את השלכות וחומרת המעשים. לפיכך, אין לסטות מהמתחם משיקולי שיקום.

30. קבלת אחריות - הגם שהנאשם כפר בעבירות בעת תשובתו לכתב האישום ונשמעו כל הראיות בתיק, מהתסקיר עולה כי הנאשם הודה במעשיו בפגישתו בשירות המבחן ויש לקחת נתון זה בחשבון לקולה. אמנם, הנאשם הפחית מחומרת מעשיו ומסר רק מידע חלקי, אך יפים כאן הדברים שנאמרו בע"פ 4095/18 פלוני נ' מדינת ישראל (6.1.2021) במקרה אשר אף שם ההודאה של הנאשם במעשים הייתה רק לאחר הכרעת הדין, לאמור:

"... אין לבטל לחלוטין את הערך שבלקיחת אחריות מאוחרת על המעשים, מצדו של הפוגע, גם אם זו באה בשלב מאוחר ... ההודאה, גם בדיעבד, גם לאחר הכרעת הדין, כאשר היא נעשית במפורש ובכנות ... הריהי שלב ראשון בתהליך של התשובה; עליה נאמר "שהיא מצד אחד קלה שבקלות [...] ומצד אחר הרי היא קשה שבקשות" (הרב אברהם יצחק הכהן קוק אורות התשובה, פתיחה לספר).

31. עבר פלילי - הנאשם נעדר עבר פלילי ויש לשקול נתון זה לקולה.

32. גילו של הנאשם - הנאשם יליד 1999, והוא אכן "בגיר-צעיר", אשר נמצא בתחילת דרכו, וטרם נסללה פרשת חייו המקצועית והמשפחתית. עם זאת, וכפי שמוזכר בפסיקה מעלה, ההלכה היא בדבר החמרת הענישה בעבירות הנשק, גם כשמדובר בבגירים צעירים, כך שלשיקול זה יהא משקל, אך לא מכריע.

33. שיקולי הרתעה - בענייננו, יש מקום להרתעה ממשית אישית מבחינת הנאשם, וזאת נוכח התעוזה הגלומה בביצוע העבירה, ובשים לב לכך שהנאשם התקשה להעמיק ולפרט את המניעים שהובילו אותו לבצע את העבירות, וכפי שממליץ שירות המבחן. בנוסף יש לתת את הדעת לשיקול הרתעת הרבים בכל הקשור בשכיחות תופעת העבירות בנשק, שכיחות "הירי מהגות" ופסיקתו של בית משפט העליון לגבי הצורך בהחמרת הענישה, תוך מתן משקל רב יותר לשיקולי ההרתעה במסגרת מכלול שיקולי הענישה בעבירות נשק.

34. נסיבות אישיות של הנאשם - עיינתי במסמכים שהגיש ב"כ הנאשם ובניהם תלושי השכר וגיליון ציונים (נא/4) של הנאשם, כמו גם בהמלצות ובאישורים השונים שהגיש ב"כ הנאשם בדבר התנדבות הנאשם במסגרות שונות (נא/5). מהמסמכים עולה כי מדובר בנאשם נורמטיבי אשר גילה תפקוד תקין וסביר במהלך חייו, מתנדב במספר ארגונים ופעיל במסגרות קהילתיות.

35. נוכח האמור, עמדתי היא כי על העונש להיות ממוקם בחצי התחתון של המתחם.

סיכום -

36. במכלול השיקולים, בהתחשב במתחם הענישה ההולם לעיל ולאחר שקילת ההיבטים לחומרה ולקולה, והואיל ו"העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו" (כקבוע בסעיף 40ב' לחוק העונשין), אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

20 חודשי מאסר בפועל, בניכוי תקופת מעצרו של הנאשם מיום 23.5.2020 ועד יום 2.6.2020 ומיום 6.4.2021 ועד היום;

6 חודשי מאסר על תנאי, אותם ירצה הנאשם אם יעבור תוך שלוש שנים אחת העבירות אשר בהן הורשע בתיק זה, ויורשע בגינה.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ז אייר תשפ"א, 28 אפריל 2021, בנוכחות הנאשם ובאי כוח הצדדים.

תמר נאות פרי, שופטת